Mor als 96 anys l'excap d'estudis del Vicens Vives Joaquim Estrach

Professor de matemàtiques de centenars de gironins és recordat per la seva entrega i exigència

Joaquim Estrach durant una entrevista al Diari de Girona fa deu anys

GIRONA | DDG

El professor Joaquim Estrach Frigolé ha mort als 96 anys. Home d'important presència física i veu potent, va ensenyar matemàtiques a centenars de gironins i va marcar una època com a cap d'estudis a l'Institut Jaume Vicens Vives des de mitjans dels anys 70 fins a la seva jubilació, l'any 1986. Estrach va ser enterrat dilluns en una cerimònia al tanatori de Sant Gervasi. Els últims anys havia viscut en una residència a Cerdanyola del Vallès.

Enamorat de les matemàtiques, sobretot la més clàssica i de l'àlgebra, Estrach va dedicar més de seixanta anys de la seva vida a la docència, entre l'acadèmia de can Coquard i l'institut Jaume?Vicens Vives. En la seva joventut, l'any 1938 va haver d'anar a la guerra. A les Borges Blanques va caure en un pou i va estar tres dies sense menjar ni beure. Va acabar en un camp de concentració a Deusto. Després va començar a estudiar Químiques. Li agradaven sobretot les matemàtiques. En una entrevista a Diari de?Girona, fa deu anys, assegurava que «a les classes, quan hi havia nois que es preparaven per a enginyers, jo disfrutava preparant-los».

Ja abans d'acabar la carrera va entrar a l'Acadèmia Coquard on hi exerciria de professor tota la seva vida docent. L'any 1971 va treure's les oposicions i el van destinar a Banyoles. Després d'una permuta va traslladar-se, al cap de poc al Vicens Vives. Allà, sense abandonar l'Acadèmia Coquard, va marcar una época com a profesor i també cap d'estudis. Era seguidor del Girona FC i soci del GEiEG i durant molts anys anava molt sovint al castell de Sant Miquel i als Àngels. Apassionat de la muntanya, de jove havia pujat a cims com la Pica d'Estats, el Mont Perdut o l'Aneto. Investigant informes policials, l'historiador Josep Clara va trobar que a l'Institut, entre finals dels anys 60 i principis dels 70 hi havia dos professors considerats desafectes al règim: Rosina Lajo i ell.

Degut a l'emprempta que va deixar en l'institut fa uns vuit anys, se li va dedicar un carrer interior del centre. Només hi ha dos noms més amb aquest privilegi:?Dolors Condom i Ignasi Bonnin. Ho recorda l'exdirectora Elisabet Saguer que apunta que «tenia molt caràcter però molt bon cor». «Amb un crit, feia creure tothom» i va afirmar que «treballava sempre perquè l'institut fos cada dia millor».

L'exprofessor de física de l'institut Paco Simón, explica que el seu excompany es dedicava totalment a l'ensenyança. «No trobava mai el moment de jubilar-se. Va esperar als setanta anys i perquè quasi el van treure». «Era molt treballador i ho dominava tot. Tant podia fer matemàtiques, com literatura o història. Tenia molt de geni. M'agradava fer-lo empipar perquè l'estimava i era la manera de relacionar-m'hi».

El cronista oficial de la ciutat, Enric Mirambell, defineix Estrach com «un gran professor tant a l'institut com a l'acadèmia Coquard. Era un home sacrificat i entregat que coneixia molt bé la matèria i l'explicava molt bé. Era exigent amb els alumnes però també amb si mateix».

L'exalcalde Joaquim Nadal va incidir en detallar que Estrach era «un professor exigent i seriós. Molt contundent però molt implicat i compromès amb la millora de la docència. Tenia molt bona relació amb el claustre i tothom en tenia un bon concepte».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/08/24/mor-als-96-anys-lexcap/800583.html?utm_source=rss